

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid \[Link\]](#).

Besluit in zaak 2710/2009/RT - Vermeend verzuim om een betaling uit te voeren en nauwkeurige informatie te verstrekken

Besluiten

Zaak 2710/2009/RT - Geopend op 03/12/2009 - Besluit over 12/05/2010

Klager, een voormalig ambtenaar van de Europese Commissie, ontvangt als gevolg van een ongeval een invaliditeitspensioen. Na het ongeval deed hij bij de Commissie een aanvraag voor een verzekeringsuitkering waarop hij recht had. Hij was niet tevreden met het voorstel van de Commissie, zowel wat het invaliditeitspercentage als wat het totale bedrag van de verzekeringsuitkering betreft. Om die reden vroeg hij om een bijeenkomst van de medische commissie. Na de definitieve beslissing van de medische commissie deelde de Commissie klager op 23 juli 2009 mee dat hij naast de reeds uitgevoerde betalingen recht had op 9 545,31 EUR. De Commissie betaalde hem dit bedrag echter niet uit. Daarom wendde klager zich tot de Ombudsman.

In zijn klacht stelde hij dat de Commissie had verzuimd hem het bedrag dat met zijn percentage van blijvende invaliditeit overeenkomt uit te betalen, ook al deelde zij hem mee dit te hebben gedaan, en dat zij hem misleidende informatie gaf. Hij eiste dat de Commissie de betaling zou uitvoeren en rente zou betalen voor de vertraging.

In zijn brief van 4 januari 2010 deelde klager de Ombudsman mee dat de Commissie intussen het verschuldigde bedrag had betaald, samen met rente voor de laattijdige betaling. In haar standpunt bevestigde de Commissie dit.

In het licht van deze ontwikkelingen concludeerde de Ombudsman dat de Commissie de nodige stappen had ondernomen om het probleem op te lossen. Daarom sloot hij de zaak.

DE ACHTERGROND VAN DE KLACHT

1. Klager, een voormalig ambtenaar van de Europese Commissie, ontvangt een invaliditeitspensioen na een ongeval. Na het ongeval heeft hij een beroep gedaan op de uitkeringen van de aansprakelijkheidsverzekering, waarop hij recht had op grond van artikel 73 van het Statuut en de „gemeenschappelijke regeling betreffende de verzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen tegen ongevallen en beroepsziekten ” (hierna: „ongevallenregeling”).

2. Op 18 maart 2006 diende klager een klacht in bij de Commissie op grond van artikel 90, lid 2, van het Statuut, waarin hij in wezen betoogde dat de Commissie haar besluit over zijn schadeverzekeringsvordering ten onrechte had uitgesteld. De Commissie erkende de lange tijd die nodig was om de zaak van klager te behandelen, maar ontkende het misbruik van de resulterende vertraging en verklaarde dat de complexiteit van het dossier de duur van de sluiting ervan rechtvaardigde.

3. Op 28 augustus 2006 wendde klager zich tot de Ombudsman met een klacht die was geregistreerd onder nummer 2782/2006/ (MHZ)RT . Na een onderzoek heeft de Ombudsman twee gevallen van wanbeheer vastgesteld bij de behandeling van de zaak door de Commissie en twee kritische opmerkingen gemaakt met betrekking tot de vertraging bij de betaling van de uitkeringen ter verzekering van de klager en de schending van artikel 12 van de Code van goed administratief gedrag [1] .

4. Op 18 februari 2008 diende klager een nieuwe klacht in bij de Ombudsman tegen de Commissie (klacht 492/2008/RT) , waarin hij verklaarde dat hij niet tevreden was met het voorstel van de Commissie betreffende zijn invaliditeitspercentage en het bedrag van zijn uitkeringen bij de aansprakelijkheidsverzekering. Daarom vroeg hij om de medische commissie bijeen te roepen. Hij stelde dat de Commissie oneerlijk handelde en probeerde de werkzaamheden van de medische commissie ten gunste van de particuliere verzekeringsmaatschappij van de instelling te beïnvloeden. In zijn antwoord van 4 maart 2008 was de Ombudsman van mening dat er op basis van het door klager overgelegde bewijsmateriaal onvoldoende gronden waren om een onderzoek naar zijn klacht in te stellen.

5. Op 23 juli 2009 heeft de Commissie klager meegedeeld dat zij op 9 juni 2009 het eindverslag van de medische commissie waarin zijn blijvende invaliditeitspercentage werd vastgesteld, heeft ontvangen. Zij voegde daaraan toe dat zij het rapport op 17 juni 2009 aan haar verzekeringsmaatschappij heeft toegezonden. Zij verklaarde dat zij, na de instemming van de verzekeringsmaatschappij te hebben ontvangen, het saldo zou betalen dat overeenkomt met zijn blijvende invaliditeitsgraad.

6. Op 27 juli 2009 deelde de Commissie klager mee dat zij op basis van het verslag van de medische commissie had besloten dat zijn blijvende invaliditeitspercentage 64,5 % moest bedragen. Zij verklaarde dat hem reeds twee voorlopige betalingen waren gedaan, te weten: i) op 1 november 2005 een invaliditeitspercentage van 40 %; en ii) op 2 november 2006 een invaliditeitspercentage van 23,5 %. Bijgevolg zou de Commissie overgaan tot de betaling van

het saldo dat overeenkomt met het resterende invaliditeitspercentage van 1 %, dat wil zeggen 9 545,31 EUR.

7. Op 25 augustus en 3 september 2009 benaderde de advocaat van klager de diensten van de Commissie. Hij wees erop dat de Commissie het saldo van 9 545,31 EUR nog steeds niet had betaald.

8. Op 10 september 2009 heeft de Commissie (PMO [2]) op bovengenoemde twee brieven geantwoord. Zij verklaarde dat haar particuliere verzekeringsmaatschappij op 25 augustus 2009 het saldo op de bankrekening van klager heeft betaald.

9. Op 29 september 2009 heeft de advocaat van klager geantwoord op de brief van de Commissie van 10 september 2009. Hij verklaarde dat zijn cliënt de eindbetaling nog niet had ontvangen en verzocht de Commissie de vertraging toe te lichten. Bovendien heeft hij erop gewezen dat zijn cliënt de Commissie mocht verzoeken hem rente te betalen voor de laattijdige betaling.

10. Op 15 oktober 2009 heeft de Commissie op bovengenoemde brief geantwoord. Zij verklaarde dat „*er sprake was van een misverstand met betrekking tot de saldobetaling*”. Na controle bij de verzekeringsmaatschappij kwam de Commissie tot de bevinding dat de betaling op 30 september 2009 in plaats van 25 augustus 2009 was verricht. De Commissie betreurt de situatie. Het wees er echter op dat de vertraging van twee maanden niet als „onredelijk” kan worden beschouwd, aangezien de gebruikelijke termijn voor dergelijke betalingen zes weken bedraagt. Bovendien is er geen rechtsgrondslag om de gevraagde betaling van rente te rechtvaardigen.

11. Op 22 oktober 2009 benaderde de advocaat van klager de diensten van de Commissie opnieuw. Hij wees erop dat bijna drie maanden nadat de Commissie haar besluit van 27 juli 2009 had vastgesteld, de saldobetaling nog steeds niet was verricht. Hij verzocht de Commissie: (i) om de saldobetaling onmiddellijk te verrichten; en (ii) om rente te betalen voor de laattijdige betaling.

12. Op 3 november 2009 wendde klager zich opnieuw tot de Ombudsman.

ONDERWERP VAN HET ONDERZOEK

13. In zijn klacht bij de Ombudsman heeft klager de volgende bewering en vordering ingediend.

Bewering :

De Commissie (i) heeft verzuimd hem het saldo van zijn blijvende invaliditeitspercentage te betalen, hoewel zij hem daarvan in kennis heeft gesteld; en ii) hem misleidende informatie met betrekking tot bovengenoemde betaling heeft verstrekt.

Claim :

De Commissie moet het saldo betalen en rente betalen voor de vertraging.

HET ONDERZOEK

14. Op 3 december 2009 heeft de Ombudsman een onderzoek geopend.

15. Op 4 januari 2010 zond klager een nieuwe correspondentie met betrekking tot zijn onderhavige klacht. Op 2 maart 2010 heeft de Commissie haar advies over deze klacht toegezonden, dat klager werd toegezonden met een uitnodiging om opmerkingen te maken.

16. Klager heeft zijn opmerkingen op 25 maart 2010 ingediend.

ANALYSE EN CONCLUSIES VAN DE OMBUDSMAN

A. Vermeend verzuim om de saldobetaling te betalen en nauwkeurige informatie en gerelateerde claims te verstrekken

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

17. In zijn brief van 4 januari 2010 deelde klager de Ombudsman voor het eerst mee dat zijn advocaat op 23 oktober 2009 (dat wil zeggen voordat hij zijn klacht bij de Ombudsman indiende) krachtens artikel 90, lid 2, van het Statuut beroep heeft ingesteld tegen het besluit van de Commissie van 27 juli 2009. Hij wees erop dat het voorwerp van deze hogere voorziening ook betrekking had op het feit dat de Commissie het saldo van zijn uitkeringen uit hoofde van de aansprakelijkheidsverzekering niet heeft betaald.

18. Klager vermeldde dat de Commissie op 9 november 2009, nadat hij de onderhavige klacht bij de Ombudsman had ingediend, het saldo heeft betaald dat overeenkomt met zijn uitkeringen uit hoofde van zijn aansprakelijkheidsverzekering. Bovendien heeft de Commissie hem op 23 november 2009 rente betaald voor de laattijdige betaling.

19. Volgens klager is de saldobetaling van zijn uitkeringen bij aansprakelijkheidsverzekering vertraagd omdat de Commissie, namelijk het PMO, de betaling per vergissing op de oude bankrekening van klager heeft verricht.

20. Ten slotte wees klager erop dat de Commissie, ondanks de twee kritische opmerkingen van de Ombudsman in het kader van zijn onderzoek 2782/2006/(MHZ)RT, de kwaliteit van haar administratieve diensten niet had verbeterd. In het licht van de nieuwe informatie die in zijn brief van 4 januari 2010 werd verstrekt, stelde klager voor dat de Ombudsman een

initiatiefonderzoek naar de zaak zou kunnen instellen als hij besluit de onderhavige zaak af te sluiten.

21. In haar advies heeft de Commissie uiteengezet dat zij op 17 juni 2009 het verslag van de medische commissie aan de verzekeringsmaatschappij heeft toegezonden om een aanvullend ontvangstbewijs te verkrijgen. De verzekeringsmaatschappij heeft het ontvangstbewijs in kwestie verstrekt. Daarom heeft de Commissie op 27 juli 2009 klager haar definitieve besluit betreffende zijn blijvende invaliditeitspercentage toegezonden en de verzekeringsmaatschappij verzocht het overeenkomstige saldo te betalen.

22. De Commissie heeft verklaard dat filialen in de regel binnen een termijn van een maand een betaling ontvangen. Naar aanleiding van de brief van de advocaat van klager van 25 augustus 2009 heeft de Commissie de verzekeringsmaatschappij gevraagd of zij de betaling had gedaan. De verzekeringsmaatschappij bevestigde dat hij dat had gedaan.

23. Op 29 september 2009 heeft de Commissie, na ontvangst van de tweede brief van de advocaat van klager, contact opgenomen met de verzekeringsmaatschappij. Na controle ontdekte de verzekeringsmaatschappij dat de betaling per ongeluk was gedaan op de oude bankrekening van klager. De Commissie heeft de verzekeringsmaatschappij verzocht de betaling op een andere bankrekening te verrichten en de klager rente voor betalingsachterstand te betalen. Dat heeft de verzekeringsmaatschappij gedaan. De Commissie wees erop dat niet kon worden verwacht dat klager in de tussentijd van zijn bankrekening was veranderd.

24. In zijn opmerkingen uitte klager zijn ontevredenheid over het standpunt van de Commissie. Hij voerde aan dat de Commissie verschillende fouten heeft gemaakt met betrekking tot de betaling van zijn uitkeringen uit hoofde van een aansprakelijkheidsverzekering, namelijk, i) zij heeft ten onrechte gehandeld toen zij de betaling van zijn uitkeringen uit hoofde van zijn aansprakelijkheidsverzekering afhankelijk stelde van de goedkeuring door de verzekeringsmaatschappij van het verslag van de medische commissie; II) de klager de Commissie een aangetekend schrijven heeft gestuurd waarin hij haar tijdig in kennis stelt van de wijziging van zijn bankrekeninggegevens; III) de verzekeringsmaatschappij heeft na twee afzonderlijke gelegenheden na de betaling op de verkeerde bankrekening geen maatregelen genomen; IV) de Commissie heeft na ontvangst van de brief van 25 augustus 2009 van de advocaat van klager verzuimd te handelen, waarin zij ervan in kennis werd gesteld dat de betaling niet was verricht; V) de Commissie heeft ten onrechte gehandeld door slechts een rentepercentage van 5,50 % toe te passen voor de berekening van de vertragsrente.

Beoordeling van de Ombudsman

25. De Ombudsman is van mening dat de Commissie, door de betaling van het saldo van de uitkeringen uit hoofde van de aansprakelijkheidsverzekering van klager en door rente te betalen voor de vertraging die zich heeft voorgedaan, heeft voldaan aan de vordering die in de oorspronkelijke klacht van klager werd ingediend.

26. Wat het argument van klager betreft dat de betaling vertraging opliep omdat de Commissie

het saldo per ongeluk op een andere bankrekening heeft betaald, merkt de Ombudsman op dat klager het verschuldigde bedrag heeft ontvangen, evenals rente voor betalingsachterstand. De Ombudsman merkt ook op dat bovenstaande feiten door de Commissie in haar advies zijn bevestigd. Hij acht het dan ook niet nuttig het onderhavige onderzoek voort te zetten.

27. De Ombudsman is van mening dat de Commissie passende maatregelen heeft genomen om de zaak op te lossen.

28. Tot slot neemt de Ombudsman nota van de suggestie van klager met betrekking tot de opening van een initiatiefonderzoek naar de behandeling door het PMO van zijn zaak en van soortgelijke zaken, en hij zal dit in overweging nemen in het kader van andere voorstellen voor toekomstige initiatiefonderzoeken.

B. Conclusies

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman de klacht af met de volgende conclusie:

De Commissie heeft stappen ondernomen om de zaak op te lossen.

Klager en de Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Gedaan te Straatsburg op 12 mei 2010

[1] Besluit 2782/2007/(MHZ)RT, beschikbaar op de website van de Ombudsman <http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/3225/html.bookmark> [Link].

[2] Bureau voor het beheer en de betaling van individuele rechten.